

Laivat puuta, miehet rautaa

”Vanhan valaan”-kapakassa puosu-vaari istuu, yksin joka ilta.
Kuuluu laiturilta vinssin voihe, tarmo taljan. Puosu täyttää maljan.
Takaa tuiman tuulen hiio-hoi! (Hiio-hoi!)
Jäyhän laulun kuulen hiio-hoi! (Hiio-hoi!)

Ennen oli miehet rautaa
laivat oli puuta hiio-hoi!
Hiio-hoi!
Puuta ovat miehet nyt
ja laivat ovat rautaa hiio-hoi!
Hiio-hoi!
Hiio-hoi!

Hyväntoivonniemen luona - hiisi vieköön retken - myrsky repii laivan.
Meri kiehui aivan haikalaa ja onnetonta meni miestä monta.
Se ken kulki merta hiio-hoi! (Hiio-hoi!)
Nähdä sai myös verta hiio-hoi! (Hiio-hoi!)

Ennen oli miehet rautaa...

Tyynimeri, harvoin tyyni. Havannasta kurssi Rangoniin ja Kiinaan.
Sortui riisiviinaan kokkimme ja hakkelusta, ilman varoitusta,
teki kapteenista hiio-hoi! (Hiio-hoi!)
Riita sinapista hiio-hoi! (Hiio-hoi!)

Ennen oli miehet rautaa...

”Vanhan valaan”-kapakassa puosuvaari istuu, yksin istuu jälleen.
Huokaa ystävälleen kuulijalleen ainoalle, oluthaarikalle:
”Kaipa vanha jaksaa, hiio-hoi! (Hiio-hoi!)
Sinut vielä maksaa,” hiio-hoi! (Hiio-hoi!)

Ennen oli miehet rautaa...